

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

એમેટીપ મશીન સાધનો

વિરુદ્ધ

શ્રમ અદાલત હરિયાણા અને અન્ય

સપ્ટેમ્બર ૨૨, ૧૯૮૦

[વી. આર. કૃષ્ણ ઐયર અને આર. એસ. પાઠક, ન્યાયમૂર્તિ]

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭, કલમ ૩૬.

અપીલકર્તા કંપની ફરીદાબાદમાં તેની ફેક્ટરીમાં મશીન ટૂલ્સનું ઉત્પાદન કરે છે, જેમાં બીજા પ્રતિવાદી સાધુ સિંહ સહિત ૨૫૦ કામદારો કામ કરે છે. સેવાની સ્થિતિમાં સુધારો કરવા માટે કામદારોની માંગણીઓ સમાધાનની કાર્યવાહી તરફ લઈ ગયેલ અને સમાધાન અધિકારી દ્વારા ૨૦ જૂન, ૧૯૬૯ના રોજ કલમ ૧૨ હેઠળ સમાધાન નોંધવામાં આવ્યું હતું. સમાધાનમાં એવી જોગવાઈનો સમાવેશ થતો હતો કે કામદારો બે વર્ષના સમયગાળા માટે અપીલકર્તા પર વધુ નાણાકીય બોજ ધરાવતી કોઈ માંગ ઉઠાવશે નહીં. જોકે, તે સમયગાળાની સમાપ્તિ પહેલાં, ૧૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ જનરલ લેબર યુનિયન દ્વારા ૨૫ ટકા મોંઘવારી ભથ્થાની માંગ કરવામાં આવી હતી. મેનેજમેન્ટે આ માંગને નકારી કાઢતાં કામદારોએ ૨૬ અને ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ "બેસી ડાઉન" હડતાળનો આશરો લીધો હતો. બીજા પ્રતિવાદી સાધુ સિંહ પર

ગંભીર ગેરવર્તણૂકનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.સાધુ સિંહે તપાસમાં ભાગ લીધો ન હતો.સાધુ સિંહ કામદારોને હડતાળ પર જવા માટે ઉશ્કેરવા માટે દોષિત હતા તેવા તપાસ અધિકારી દ્વારા રજૂ કરાયેલા અહેવાલને સ્વીકારીને સાધુ સિંહની સેવાઓ વ્યવસ્થાપન દ્વારા ૧૪ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ના આદેશ દ્વારા તાત્કાલિક અસરથી સમાપ્ત કરવામાં આવી હતી.મેનેજમેન્ટે અન્ય કેટલાક કામદારોને પણ બરતરફ કર્યા હતા.તમામ કામદારોની બરતરફી ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના અધિનિયમની કલમ ૧૨ હેઠળ અન્ય સમાધાનનો વિષય બની હતી અને તે સંમત થયું હતું કે સાધુ સિંહ સહિત બરતરફ કરાયેલા કામદારોને સેવામાંથી બરતરફ કરવા જોઈએ.બાકીના કામદારો સાધુ સિંહે આ બાબત હાથ ધરી હતી અને તેઓ બિનશરતી કામ ફરી શરૂ કરવા સંમત થયા હતા.શ્રમ અદાલત સમક્ષ જણાવ્યું હતું કે ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ ના સમાધાન માટે હસ્તાક્ષરકર્તા ન હોવાને કારણે તેઓ તેનાથી બંધાયેલા નથી.શ્રમ અદાલતે તેમની અરજી સ્વીકારી હતી અને ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૨ના રોજ પોતાનો ચુકાદો આપ્યો હતો.તેમાં જણાવેલ કે સ્થાનિક તપાસ યોગ્ય ન હતી કારણ કે તપાસની નોટિસ સાધુ સિંહ સુધી પહોંચવામાં નિષ્ફળ રહી હતી, જેનાથી તેઓ સ્થાનિક તપાસમાં ભાગ લેતા અટક્યા હતા.વધુમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે સાધુ સિંહ ૨૪ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦થી ૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ સુધી બીમાર હતા, તેથી તેમણે હડતાળને ઉશ્કેરી હોવાનું ન કહી શકાય.અપીલકર્તા હાઈકોર્ટ સમક્ષ નિષ્ફળ જતાં આ કોર્ટમાંથી વિશેષ પરવાનગી મેળવ્યા પછી અપીલમાં આવ્યો છે.

અપીલને નકારી કાઢીને, કોર્ટે,

પકડી રાખો:ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ ૩૬ વિવાદમાં પક્ષકારોની રજૂઆતની જોગવાઈ કરે છે.કામદારોને પેટા-કલમ (૧) ના આધારે અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહીમાં કારોબારીના સભ્ય અથવા નોંધાયેલા ટ્રેડ યુનિયનના અન્ય પદાધિકારી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ મેળવવાનો અધિકાર છે, જેમાં તેઓ સભ્ય છે અથવા ટ્રેડ યુનિયનના સંઘ કે જેમાં તે ટ્રેડ યુનિયન સંકળાયેલું છે, અને જ્યાં કામદારો કોઈ ટ્રેડ યુનિયનના સભ્ય હોય, તો તેનું પ્રતિનિધિત્વ કારોબારીના સભ્ય અથવા જે ઉદ્યોગમાં કામદારો કાર્યરત છે તેની સાથે જોડાયેલા ટ્રેડ યુનિયનના અન્ય પદાધિકારી દ્વારા અથવા તેમાં કાર્યરત અન્ય કામદાર દ્વારા કરી શકાય છે.જો કે, તે ફરજિયાત નથી કે વિવાદમાં પક્ષકાર હોય તેવા કામદારનું પ્રતિનિધિત્વ બીજા દ્વારા થવું જોઈએ.તે પોતે કાર્યવાહીમાં ભાગ લઈ શકે છે.જ્યાં સમાધાનની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવે છે અને સમાધાન કરવામાં આવે છે, તે એક માન્ય સમાધાન છે અને પક્ષકારો માટે બંધનકર્તા છે, પછી ભલે વિવાદમાં પક્ષકાર હોય તેવા કામદારો કાર્યવાહીમાં વ્યક્તિગત રીતે ભાગ લે અને કાયદાની કલમ ૩૬ (૧) માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ ન કરે. વર્તમાન કેસમાં; (૧) ૨૧મી ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ વ્યક્તિગત રીતે હસ્તાક્ષર કરનારા ઘણા કામદારો એક મેમોરેન્ડમને અમલમાં મૂકીને સમાધાનની શરતો સાથે બંધાયેલા હતા, પરંતુ સાધુ સિંહે મેમોરેન્ડમ પર હસ્તાક્ષર કર્યા ન હોવાથી કે તેમણે કોઈ પણ કામદારને તેમના વતી મેમોરેન્ડમ પર હસ્તાક્ષર કરવા માટે અધિકૃત કર્યા ન હોવાથી તેઓ સમાધાનથી બંધાયેલા ન હતા.(૨) ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના સમાધાનને કોઈ પણ રીતે સાધુ સિંહને બરતરફ કરવાના આદેશને પાછો ખેંચવાની માંગને આવરી લેવા અને સમાપ્ત કરવા તરીકે સમજી શકાય નહીં, કારણ કે તેમની પુનઃસ્થાપના ક્યારેય કામદારોની માંગણીઓના ચાર્ટરમાં સામેલ કરવામાં આવી ન હતી, જેના કારણે સમાધાનની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવી હતી અને તે કાર્યવાહીમાં આવી માંગ પર વિચાર કરવામાં આવ્યો ન હતો.આ સંજોગોમાં, સાધુ સિંહ

માટે તે ખુલ્લું હતું કે તેઓ તેમની નોકરીમાંથી બરતરફી પર હુમલો કરે અને દલીલ કરે કે ૨૧મી નવેમ્બર ૧૯૭૦ની સમજૂતી તેમને બંધનકર્તા નથી.(૩) શ્રમ અદાલતે તેમની બરતરફીના ઔચિત્ય પર ચુકાદો આપવામાં અને રાહત આપવામાં બરતરફી વાજબી ન હોવાનું જણાતાં તે યોગ્ય હતું.[૭૭૧ એફ-૭૭૨ ઇ]

સિવિલ અપીલેટ જ્યુરિસડિક્શન:૧૯૭૫ની સિવિલ અપીલ નંબર ૭૮૫.

સિવિલ રિટ નંબર ૬૬૭૭/૭૪ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના ૭-૧-૧૯૭૩ ના ચુકાદા અને આદેશની વિશેષ રજા દ્વારા અપીલ.

અપીલકર્તા માટે એ. કે. સેન, એસ. કે. ગંભીર, એ. કે. પાંડા અને મિસ રામરખિયાની.

પ્રતિવાદી નંબર ૨ માટે યોગેશ્વર પ્રસાદ, એ. કે. શ્રીવાસ્તવ અને મિસ રાની છાબડા.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ પાઠક દ્વારા આપવામાં આવ્યો હતો.

વિશેષ રજા દ્વારા આ અપીલ પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરાયેલી રિટ પિટિશનને ટૂંકમાં ફગાવી દેવાના ચુકાદા સામે નિર્દેશિત કરવામાં આવી છે.

અપીલકર્તા એક ખાનગી મર્યાદિત કંપની છે જે ફરીદાબાદમાં તેની ફેક્ટરીમાં મશીન ટૂલ્સનું ઉત્પાદન કરે છે.તેમાં ૨૫૦ કામદારો કામ કરે છે.બીજા પ્રતિવાદી સાધુ સિંહ તેમાંથી એક

છે.કામદારો દ્વારા તેમની સેવાની પરિસ્થિતિઓમાં સુધારો કરવાની માંગણીઓ ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ ("અધિનિયમ") હેઠળ સમાધાનની કાર્યવાહી તરફ દોરી ગઈ અને ૨૦ જૂન, ૧૯૬૯ના રોજ સમાધાન અધિકારી દ્વારા તે માંગણીઓના સંતોષમાં અધિનિયમની કલમ ૧૨ હેઠળ સમાધાન નોંધવામાં આવ્યું હતું.સમાધાનમાં એવી જોગવાઈનો સમાવેશ થતો હતો કે કામદારો બે વર્ષના સમયગાળા માટે અપીલકર્તા પર વધુ નાણાકીય બોજ ધરાવતી કોઈ માંગ ઉઠાવશે નહીં.જોકે, તે સમયગાળાની સમાપ્તિ પહેલાં, ૧૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ જનરલ લેબર યુનિયન દ્વારા ૨૫ ટકા મોંઘવારી ભથ્થાની માંગ કરવામાં આવી હતી.મેનેજમેન્ટે વિરોધ કર્યો અને સમજાવ્યું કે સમાધાન હેઠળ હવે ચૂકવવાપાત્ર વેતન અને ભથ્થાના માળખાને ધ્યાનમાં રાખીને, માંગ માટે કોઈ વાજબીપણું નથી.ઓગસ્ટ ૧,૨૬,૧૯૭૦ ના રોજ કામદારોએ આશ્રય લીધો."બેસી ડાઉન" હડતાળ, જે બીજા દિવસે પણ ચાલુ રહી.અપીલકર્તાના જણાવ્યા અનુસાર, ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ સાધુ સિંહે કામદારોને "નીચે" કરવા અને "બેસીને" હડતાળ પર જવા માટે ઉશ્કેર્યા હતા.તે જ દિવસે વ્યવસ્થાપન દ્વારા ક્રમિક સૂચનાઓ હડતાળને વિખેરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી.સાધુ સિંહ સામે ગંભીર ગેરવર્તણૂકનો આરોપ લગાવીને આરોપો ઘડવામાં આવ્યા હતા અને સ્થાનિક તપાસનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો.એવું કહેવામાં આવે છે કે કામદારે આરોપપત્ર સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને તેને તપાસ અધિકારી સમક્ષ હાજર રહેવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હોવા છતાં, સાધુ સિંહે તપાસમાં ભાગ લીધો ન હતો.૧૩ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજ તપાસ અધિકારીએ પોતાનો અહેવાલ વ્યવસ્થાપનને સુપરત કર્યો હતો.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, હડતાળ ગેરકાયદેસર હતી, અને સાધુ સિંહ કામદારોને હડતાળ પર જવા માટે ઉશ્કેરવા માટે દોષી હતા, અને તે ઉપરાંત તેઓ ફેક્ટરીમાં ફરવા માટે પણ દોષી હતા.વ્યવસ્થાપન દ્વારા તારણો સ્વીકારવામાં આવતા ૧૪ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજ સાધુ સિંહ ફિરોમ સેવાને

તાત્કાલિક અસરથી બરતરફ કરવાના આદેશને અનુસરવામાં આવ્યો હતો.ત્યારબાદ જનરલ લેબર યુનિયનના પ્રમુખે સાધુ સિંહને પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે વ્યવસ્થાપન પર દબાણ કર્યું હતું.દરમિયાન મેનેજમેન્ટે અન્ય કામદારોને પણ બરતરફ કરવાની કાર્યવાહી હાથ ધરી હતી.તમામ કામદારોની બરતરફી ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજ કાયદાની કલમ ૧૨ હેઠળ સમાધાનનો વિષય બની હતી અને તે સંમત થયું હતું કે સાધુ સિંહ સહિત બરતરફ કરાયેલા કામદારોને સેવામાંથી બરતરફ ગણવા જોઈએ.બાકીના કામદારો બિનશરતી કામ ફરી શરૂ કરવા સંમત થયા હતા.સમાધાનના મેમોરેન્ડમ પર એક તરફ મેનેજમેન્ટ દ્વારા અને બીજી તરફ વ્યક્તિગત કામદારો દ્વારા હસ્તાક્ષર કરવામાં આવ્યા હતા.થોડા દિવસો પછી, સાધુ સિંહે શ્રમ કમિશનરને પત્ર લખીને દાવો કર્યો હતો કે તેઓ સમાધાનમાટે હસ્તાક્ષર કરનાર નથી અને તેઓ વ્યવસ્થાપન સાથે પોતાના વિવાદનું સમાધાન પોતે જ કરશે.રાજ્ય સરકારે સાધુ સિંહની સેવાને સમાપ્ત કરવાના સંબંધમાં વિવાદને શ્રમ અદાલત, રોહતકમાં ચુકાદા માટે મોકલ્યો હતો.જ્યારે મેનેજમેન્ટે સ્થાનિક તપાસ અહેવાલમાં મળેલા તથ્યો પર પોતાનું વલણ અપનાવ્યું હતું અને એ સંજોગો પર આધાર રાખ્યો હતો કે ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ ના રોજનો સમાધાન સાધુ સિંહને બંધનકર્તા હતો, ત્યારે સાધુ સિંહે ભારપૂર્વક જણાવ્યું હતું કે તેઓ હતા.૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ ના રોજ કોઈપણ ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત નથી.તેમણે એવી પણ દલીલ કરી હતી કે તેમના પર ક્યારેય આરોપપત્ર આપવામાં આવ્યું ન હતું અને તેથી વિસ્તૃત ગુંબજો, ટીક તપાસને દૂષિત કરવામાં આવી હતી.શ્રમ અદાલતે ૨૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૨ના રોજ આપેલા આદેશમાં જાણવા મળ્યું હતું કે સાધુ સિંહ ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના સમાધાન માટે હસ્તાક્ષરકર્તા ન હતા અને તેથી તે તેના માટે બંધાયેલા ન હતા.શ્રમ અદાલતે ૩૦ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૨ના રોજ પોતાનો ચુકાદો આપ્યો હતો.તેમાં જાણવા મળ્યું હતું કે સ્થાનિક તપાસ યોગ્ય ન હતી કારણ કે તપાસની નોટિસ સાધુ સિંહ સુધી પહોંચવામાં નિષ્ફળ રહી હતી કારણ કે તે

ખોટા સરનામાં પર મોકલવામાં આવી હતી, જેનાથી તેઓ સ્થાનિક તપાસમાં ભાગ લેતા અટક્યા હતા.વિવાદના ગુણદોષ પર શ્રમ અદાલતને જાણવા મળ્યું કે સાધુ સિંહ ૨૪ ઓગસ્ટથી ૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ સુધી બીમાર હતા અને તે તબીબી પ્રમાણપત્ર દ્વારા સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું, જે કર્મચારી રાજ્ય વીમા વિભાગની તપાસ પર યોગ્ય હોવાનું જણાયું હતું, અને પરિણામે એવું માની શકાતું ન હતું કે કામદારે "ટૂલ ડાઉન" અને "સિટ ડાઉન" હડતાળને ઉશ્કેરી હતી અથવા તેમાં ભાગ લીધો હતો.સાધુ સિંહ ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ કારખાનાના પરિસરમાં હાજર હોવાના તેના કેસના સમર્થનમાં, મેનેજમેન્ટે કામદારો દ્વારા સહી કરાયેલા એક દસ્તાવેજ પર આધાર રાખ્યો હતો અને ખાતરી આપી હતી કે તે પોતાને યોગ્ય રીતે વર્તશે અને સારી વર્તણૂક રાખશે.શ્રમ અદાલતે જણાવ્યું હતું કે જો દસ્તાવેજ સાચો તરીકે સ્વીકારવામાં આવે તો ખાતરી સ્વીકારવા અને કામદાર સામે કોઈ કાર્યવાહી કરવાથી દૂર રહેવાનું પૂરતું કારણ છે.લીબોર કોર્ટે ચુકાદો આપ્યો હતો કે બરતરફી વાજબી ન હતી અને સાધુ સિંહ અગાઉની સેવાની સાતત્યતા અને સંપૂર્ણ વેતન સાથે પુનઃસ્થાપન માટે હકદાર હતા.

અરજદારે અરજી કરી હતી.એવોર્ડ સામે હાઈકોર્ટમાં રિટ પિટિશન હતી, પરંતુ રિટ પિટિશન ફગાવી દેવામાં આવી હતી.અને હવે આ અપીલ.

અપીલકર્તા શ્રમ અદાલતના તારણોને પડકારે છે.એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજ થયેલી સમજૂતી સાધુ સિંહ માટે બંધનકર્તા હતી અને તે તેમના માટે તેમાંથી પાછા ફરવા માટે ખુલ્લી નહોતી.હવે કાયદાની કલમ ૩૬ વિવાદમાં પક્ષકારોની રજૂઆતની જોગવાઈ કરે છે.કામદારોને પેટા-કલમ (૧) ના આધારે કાયદા હેઠળની કાર્યવાહીમાં કારોબારીના સભ્ય અથવા નોંધાયેલા ટ્રેડ યુનિયનના અન્ય પદાધિકારી દ્વારા

પ્રતિનિધિત્વ મેળવવાનો અધિકાર છે, જેમાં તેઓ સભ્ય છે અથવા તે ટ્રેડ યુનિયન સાથે જોડાયેલા ટ્રેડ યુનિયનના સંઘના સભ્ય છે, અને જ્યાં કામદાર કોઈ ટ્રેડ યુનિયનનો સભ્ય નથી, તો તેનું પ્રતિનિધિત્વ કારોબારીના સભ્ય અથવા જે ઉદ્યોગમાં કામદાર કાર્યરત છે તેની સાથે જોડાયેલા ટ્રેડ યુનિયનના અન્ય પદાધિકારી અથવા તેમાં કાર્યરત અન્ય કામદાર દ્વારા કરી શકાય છે.જો કે, તે ફરજિયાત નથી કે જે કામદાર વિવાદનો પક્ષકાર હોય તેનું પ્રતિનિધિત્વ બીજા દ્વારા થવું જોઈએ.તે પોતે કાર્યવાહીમાં ભાગ લઈ શકે છે.જ્યાં સમાધાનની કાર્યવાહી હાથ ધરવામાં આવે છે અને સમાધાન કરવામાં આવે છે, તે એક માન્ય સમાધાન છે અને પક્ષો માટે બંધનકર્તા છે, પછી ભલે વિવાદમાં પક્ષકાર હોય તેવા કામદારો કાર્યવાહીમાં વ્યક્તિગત રીતે ભાગ લે અને કલમ ૩૬ (૧) માં ઉલ્લેખિત કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ ન કરે.અહીં પણ એવું જ થયું.પુરાવા દર્શાવે છે કે વ્યક્તિગત કામદારોએ સમાધાન માટે વાટાઘાટો કરી હતી અને વ્યક્તિગત રીતે સમાધાનના મેમોરેન્ડમ પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા.મેમોરેન્ડમનો અમલ કરીને તેઓ સમાધાનની શરતોથી બંધાયેલા હતા.વર્તમાન કેસમાં, જોકે, ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજ ઘણા કામદારોએ સમાધાનના મેમોરેન્ડમ પર હસ્તાક્ષર કર્યા હતા, પરંતુ સાધુ સિંહે ન કર્યા.તે પણ સ્થાપિત થાય છે કે સાધુ સિંહે અન્ય કામદારોને તેમના વતી મેમોરેન્ડમ પર હસ્તાક્ષર કરવા માટે અધિકૃત કર્યા ન હતા.અને મહત્વની બાબત એ છે કે, શ્રમ અદાલતે શોધી કાઢ્યું છે તેમ, સાધુ સિંહની બરતરફીને રદ કરવાની અને તેમને પુનઃસ્થાપિત કરવાની માંગને કામદારોની માંગણીઓના ચાર્ટરમાં ક્યારેય સામેલ કરવામાં આવી ન હતી, જેના કારણે સમાધાનની કાર્યવાહી થઈ હતી અને તે કાર્યવાહીમાં આવી માંગની વિચારણા સામેલ નહોતી.લેબર કોર્ટ અનુસાર, તે સ્વીકૃત સ્થિતિ હતી, પરિણામે, ૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૭૦ના સમાધાનને સાધુ સિંહને બરતરફ કરવાના આદેશને યાદ કરતા માંગ ફરને આવરી લેવા અને સમાપ્ત કરવા તરીકે સમજી શકાય નહીં.આ

સંજોગોમાં, સાધુ સિંહ તેમની નોકરીમાંથી બરતરફી પર હુમલો કરવા અને ૨૧ નવેમ્બર, ૧૯૭૦ ના સમાધાનથી તેમને બંધનકર્તા ન હોવાનું દલીલ કરવા માટે તૈયાર હતા.શ્રમ અદાલતે તેમની બરતરફીના ઔચિત્ય પર ચુકાદો આપવામાં અને રાહત આપવામાં બરતરફી વાજબી ન હોવાનું જણાતાં તે યોગ્ય હતું.

એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે સાધુ સિંહ પર સ્થાનિક તપાસની નોટિસ યોગ્ય રીતે લાગુ કરવામાં આવી હતી અને તેનાથી વિપરીત શ્રમ અદાલતનો નિષ્કર્ષ ખોટો છે.સ્પષ્ટ રીતે, પ્રશ્ન રેકૉર્ડ પરના પુરાવા તરફ વળે છે અને શ્રમ અદાલતના તારણને શા માટે સ્વીકારવું જોઈએ નહીં તેનું અમને કોઈ કારણ દેખાતું નથી.એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચ્યા પછી કે સ્થાનિક તપાસ, સંજોગોમાં, અયોગ્ય હતી, તે શ્રમ અદાલત માટે તેના ગુણદોષ પર વિવાદમાં પ્રવેશવા અને તેનો ચુકાદો જાહેર કરવા માટે ખુલ્લી હતી.સાધુ સિંહ બીમાર હતા અને ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ હડતાળને ઉશ્કેર્યા હતા કે તેમાં ભાગ લીધો હતો તેવું ન કહી શકાય તેવું તારણ એ હકીકતનું તારણ છે જે રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીમાંથી બહાર આવે છે.અમે સંતુષ્ટ નથી કે શોધમાં ખતેલ પહોંચાડવી જોઈએ.

અપીલકર્તા દ્વારા દસ્તાવેજ પર નોંધપાત્ર ભરોસો મૂકવામાં આવ્યો હતો કે જે કામદાર દ્વારા અમલમાં મૂકવામાં આવ્યો હોવાનું કહેવાય છે જેમાં ખાતરી આપવામાં આવી છે કે તે સારી વર્તણૂકનો હશે અને તે રજૂ કરવામાં આવે છે કે, દસ્તાવેજને અમલમાં મૂક્યા પછી સાધુ સિંહ ખાતરી પર પાછા ફર્યા અને હડતાળ શરૂ કરી.આપણે સમર્પણમાં કોઈ બળ જોતા નથી.વ્યવસ્થાપનની આગેવાની હેઠળના પુરાવાઓ ખાસ કરીને બતાવવાનો પ્રયાસ કરે છે કે સાધુ સિંહે ૨૭ ઓગસ્ટ, ૧૯૭૦ના રોજ સવારે ૧૦ વાગ્યે હડતાળને ઉશ્કેરી હતી.ખાતરીની

ઘોષણા પછીથી અમલમાં મૂકવામાં આવી હોવાનું માનવું ગેરવાજબી રહેશે નહીં.તે મેનેજમેન્ટ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવેલી ખાતરી હતી, અને તેથી, મેનેજમેન્ટે ત્યારબાદ કામદાર સામે શિસ્તની કાર્યવાહી શરૂ કરવા માટે આગ્રહ રાખવાનું કોઈ કારણ નથી.

પરિણામે, અપીલને બીજા પ્રતિવાદીને ખર્ચ સાથે બરતરફ કરવામાં આવે છે, જેનું અમે રૂ. ૨, ૦૦૦.અપીલકર્તાએ ૩૦ એપ્રિલ, ૧૯૭૪ના રોજ આ અદાલતના આદેશ અનુસાર તે રકમ જમા કરાવી છે અને તે બીજા પ્રતિવાદી માટે નાણાં ઉપાડવા માટે ખુદી છે.

વી. ડી. કે. ની અપીલ ફગાવી દેવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool - SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.